

DECIZIE nr.

privind soluționarea contestației formulată de X
înregistrată la D.G.F.P. a Jud. Timiș sub nr.
și reînregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Serviciul Inspecție Economico - Financiară din cadrul D.G.R.F.P Timișoara cu adresa nr.....01.2015, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr.01.2015, în legătură cu dosarul contestației formulate de X, în scopul reluării procedurii de soluționare a contestației suspendată parțial în baza Deciziei nr.04.2011 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Timiș, în considerarea Rezoluției de neîncepere a urmăririi penale din data de07.2013 emisă în Dosar nr./2011 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș rămasă definitivă, în considerarea dispozițiilor art. 214 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de Procedura Fiscală, republicată, D.G.R.F.P Timișoara procedând la reluarea procedurii de soluționare a contestației formulate de

X.,
cu sediul în,
CIF,
și domiciliul procesual ales la:
Cabinet de avocat
.....

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Timiș sub nr.03.2011 și reînregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr.01.2015.

Societatea comercială X S.R.L. a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr.01.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Timiș, înregistrată la D.G.F.P a Jud. Timiș sub nr.....03.2011.

Prin Decizia nr.04.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Timiș, s-a dispus suspendarea parțială a soluționării cauzei până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală în temeiul art. 214 alin.(1) lit. a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pentru suma totală de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei și accesorii aferente TVA în sumă totală de lei stabilite în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr.01.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, în cauză existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni, procedura administrativă, procedura de soluționare urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Urmare adresei nr.12.2013 emisă de A.J.F.P Timiș - Serviciul Juridic prin care s-a comunicat Rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din data de07.2013 emisă în Dosar nr./2011 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș, organul fiscal emitent al actului atacat a transmis D.G.R.F.P Timișoara adresa nr.01.2015, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr.01.2015 în legătură cu contestația formulată de S.C. X S.R.L.

Astfel, D.G.R.F.P Timișoara ca organ competent în soluționarea contestațiilor a procedat la analizarea posibilității legale de reluare a procedurii de soluționare a contestației, suspendată parțial în baza Deciziei nr.04.2011, în considerarea Rezoluției de neîncepere a urmăririi penale din data de 31.07.2013 emisă în Dosar nr./2011 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de numitul X, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 9 alin.1 lit.b din Legea 241/2005 și art. 43 din Legea nr.82/1991, din adresa nr. 612/12.02.2015 înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr.02.2012, rezultând că această soluție a organelor de urmărire penală este definitivă.

Pe cale de consecință, la data prezentei, D.G.R.F.P. Timișoara organ competent în soluționarea contestației se va investi cu reluarea procedurii de soluționare a acesteia în condițiile legii.

Referitor la suma totală contestată, se rețin următoarele:

Petenta SC X S.R.L. a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr.....01.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Timiș pentru suma de lei reprezentând TVA cu accesorii aferente, înregistrată la D.G.F.P a Jud. Timiș sub nr.....03.2011.

Contestația a fost soluționată conform Deciziei nr.04.2011 emisă de D.G.F.P a Jud. Timiș, astfel:

“ 1. Respingerea ca neintemeiată a contestației pentru suma totală de 449.071 lei reprezentând TVA stabilită suplimentar.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației pentru suma de 25.389 lei reprezentând TVA stabilită suplimentar.

3. *Desființarea partiala a Deciziei de impunere nr.3/24.01.2011 pentru suma de 4.343 lei si accesoriile aferente TVA în cuantum de 157.817 lei și refacerea acesteia cu respectarea pct.12.7 din Ordinul ANAF nr.519/2005.*

4. *Suspendarea solutionarii cauzei civile pentru suma totala de 92.751 lei reprezentand TVA in suma de 55.821 lei si accesorii aferente in cuantum de 36.930 lei aferente TVA. ”*

Împotriva acestei decizii petenta a formulat acțiunea în contencios administrativ care a făcut obiectul Dosarului nr./2011 al Curții de Apel Timișoara, soluționat conform Sentinței civile nr.05.2013, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia nr.12.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în același dosar, fiind menținute de către instanțele de control judiciar, atât Decizia nr.....01.2011, cât și Decizia nr.04.2011 emisă de D.G.F.P a Jud. Timiș.

Pe cale de consecință la data prezentei se va relua procedura de soluționare a contestației formulată de SC X SRL numai în legătură cu capătul de cerere privind suma totală de lei reprezentând TVA cu accesorii aferente, în cauză constatându-se încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei Avocat X, la dosarul contestației fiind depusă împuternicirea avocațială nr.03.2011, în original, așa după cum prevede art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr.01.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisa de Activitatea de Inspecție Fiscală Timis, referitor la acest capăt de cerere invocând în susținerea contestației următoarele motive:

Referitor la încălcarea prevederilor art. 126 alin. (1) lit. a), b), c), d) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, art. 67 alin. (1) și alin.(2) din OG nr. 92/2003 republicata, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că organul de inspecție fiscală considera ca petenta datorează TVA colectată în suma de lei aferentă anului 2008, ca urmare a recalculării bazelor de impunere, respectiv a veniturilor declarate ca obținute de pe suprafețe mai mici decât suprafețele declarate în registrul agricol, petenta susține că, nu se afla în niciuna din situațiile prevăzute de actul normativ pentru estimarea bazei de impunere.

Arată că, organul de inspecție fiscală a ignorat informațiile furnizate de petentă în Situația privind suprafețele cultivate, conform căreia suprafața de teren deținută de societate în anul agricol 2007-2008 a fost cultivată astfel:

- hectare la cultivate cu grâu
- hectare cu grâu la,
- hectare cu floarea soarelui la,
- hectare cu lolium la,
- hectare cu soia la,
- hectare cu porumb la

Rezultă astfel, că au fost cultivate o suprafață de hectare la X și o suprafață de hectare la X. Petenta arată că inspecția fiscală, consideră că aceasta nu a înregistrat producția obținută de pe alte suprafețe : hectare la și o suprafață suplimentară de hectare la, în condițiile în care societatea nu deține decât hectare de teren agricol la (conform adeverinței eliberate de Primăria Comunei nr.03.2011) și o suprafață de hectare la (conform adeverinței eliberate de Primăria Orașului nr.03.2001).

În consecință, în opinia petentei, în mod eronat, organul de inspecție fiscală susține faptul că societatea trebuia să înregistreze suprafețe cultivate : hectare.....) la..... hectare la X (.....), în condițiile în care petenta nu deține acea suprafață de teren și pentru anul agricol 2007-2008 nu a avut alt teren luat în arenda.

Petenta susține că, nu se află în niciuna din situațiile prevăzute de actul normativ pentru estimarea bazei de impunere, astfel că decizia organului de inspecție fiscală de a calcula TVA colectată este nefondată, netemeinică și nelegală, motiv pentru care se solicită anularea acesteia.

În acest sens, în motivarea contestației, petenta a depus adeverințele emise de Primăriile și

II. În Decizia de impunere atacată, organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Timiș, Activitatea de inspecție fiscală, au constatat următoarele:

Societatea SRL, în „Situația privind suprafețele cultivate și producția obținută ” prezentată organului de control în urma solicitării prin nota explicativă înregistrată sub nr.07.2010, a declarat pentru anul 2008 cultivarea cu soia a unei suprafețe de teren deha în raza localității și cultivarea cu grâu a unei suprafețe de teren de ha în raza localității X.

Conform legislației în vigoare, unitățile cu personalitate juridică care dețin terenuri pe raza localităților au obligația să declare, prin conducătorul unității, anumite date care se înscriu în Registrul agricol întocmit de autoritățile administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale, conform Titlului I pct. 2 lit. a), pct. 3 alin 2 din Normele tehnice privind modul de completare a registrului agricol în perioada 2007-2011 aprobate prin Ordinul

MADR nr. 742/2007 și Titlului I pct. 6 alin. (1) din Normele tehnice privind modul de completare a registrului agricol în perioada 2001-2005 aprobate prin Ordinul MADR nr. 712/2001.

În considerarea normelor legale expres precizate în decizia contestată, organele de inspecție fiscală au procedat la emiterea unor solicitări către primăriile din localitățile (adresa înregistrată sub nr..... din07.2010) și X (adresa înregistrată sub nr. din07.2010), localități în care SC X SRL a cultivat terenuri agricole, în vederea comunicării pentru anii agricoli 2004-2010 a suprafețelor declarate de către această societate în registrul agricol ca fiind cultivate și felul culturilor. Din răspunsul primit de la Primăria prin adresa nr.07.2010, înregistrată la DGFP Timiș SAF-AIF sub nr.07.2010 a rezultat faptul că în anul 2008 societatea X SRL a cultivat întreaga suprafață deținută de ha cu grâu. Din răspunsul primit de la Primăria prin adresa nr.10.2010, înregistrată la DGFP Timiș -SAF-AIF sub nr.10.2010 a rezultat faptul că în anul 2008 societatea X SRL a cultivat ha cu grâu și ha cu soia. Comparând datele furnizate de cele două primării cu datele declarate și înregistrate în gestiune de către petentă a rezultat că în anul 2008 societatea X SRL nu a înregistrat în contabilitate întreaga producție de grâu și întreaga producție de soia obținute de pe suprafețele declarate ca și cultivate la primării, după cum urmează:

- localitatea - cultura grâu - suprafața cultivată conform evidenței contabile a SC X SRL ha, suprafața cultivată conform datelor declarate în Registrul agricol ha; rezultă o suprafață de ...ha de pe raza localității X de pe care petenta nu a înregistrat producția obținută;

- localitatea X cultura soia- suprafața cultivată conform evidenței contabile a SC X SRL ha, suprafața cultivată conform datelor declarate în Registrul agricol ha; rezultă o suprafață de ha de pe raza localității X de pe care societatea nu a înregistrat producția obținută;

Organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea producției neînregistrate de către SC X SRL rezultată de pe suprafețele de teren declarate ca și cultivate la primării și nedeclarate ca și cultivate în evidența petentei, conform art.67 al. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare. La cuantificarea bazei de impunere au fost luate în calcul nivelul producției medii/ha comunicată de Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală conform adresei nr.11.2010 înregistrată la DGFP Timiș - SAF-AIF sub nr.11.2010 și a adresei nr.12.2010 înregistrată la DGFP Timiș -SAF-AIF sub nr.12.2010 și prețurile medii comunicate de Direcția Regională de Statistică Timiș conform adresei nr.10.2010 înregistrată la DGFP Timiș -SAF-AIF sub nr.10.2010. Prin înmulțirea diferențelor de producție la hectar cu suprafața neînregistrată exprimată în ha și cu prețul mediu a rezultat baza impozabilă a producției agricole neînregistrate în anul 2008. Baza impozabilă suplimentară astfel obținută a fost taxată cu cota de 19%, rezultând astfel o diferență de TVA colectată de

lei (respectiv lei TVA colectata aferent producției de grâu + lei TVA colectata aferent producției de soia).

S-a stabilit astfel că, petenta datorează TVA colectata in suma de lei aferenta anului 2008, urmare a recalculării bazelor de impunere respectiv a veniturilor declarate ca obținute de pe suprafețe mai mici decât suprafețele declarate in registrul agricol, iar cheltuielile au fost efectuate în concordanta cu tehnologiile de lucru fiind încălcate prevederile art. 126 alin. (1) lit. a), lit. b), lit.c), lit. d) din Legea nr. 571/2003, cu modificările si completările ulterioare, art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările si completările ulterioare, art. 67 alin. (1) si alin. (2) din OG 92/2003 republicata, cu modificările si completările ulterioare.

Societatea X SRL a prezentat organului de control, in urma solicitării prin nota explicativa înregistrata sub nr.07.2010, „ Situatia privind livrările efectuate in baza avizelor de însoțire a mărfii si facturate aferente perioadei ianuarie 2005 - mai 2010 ”. S-a constatat ca in perioada supusa controlului, nu in toate cazurile, cantitățile livrate in baza avizelor de însoțire a mărfii au fost facturate. In răspunsul formulat de către reprezentantul petentei la întrebările puse prin nota explicativa, răspuns comunicat organului de inspecție fiscala sub nr.11.2010 , se face precizarea „(...)toate avizele de însoțire a mărfii utilizate pentru transportul produselor finite au fost facturate beneficiarilor, conform situației anexate.” . În „Situația privind livrările efectuate in baza avizelor de însoțire a mărfii si facturate aferente perioadei ianuarie 2005 - mai 2010 ” la pozițiile unde apar cantități nefacturate societatea a făcut mențiunea „ cântărire la destinație, diferența datorata corpurilor străine”

Prin nota explicativa înregistrata la petentă sub nr.11.2010 la întrebarea nr.7 organul de inspecție fiscala a solicitat explicarea diferențelor existente intre cantitățile livrate cu avize de însoțire si cantitățile facturate. Avizele de însoțire a mărfii nu conțin precizarea „ urmează facturarea” si nici aceea ca „ nu necesita facturare”, nu au completata rubrica „ semnătura de primire”.

In răspunsul formulat de către reprezentantul petentei la nota explicativa înregistrata sub nr.11.2010 se face referire la faptul ca petenta nu dispune de un cantar in câmp, cântărirea produselor se face la destinație si diferențe pot aparea si ca urmare a umidității si a corpurilor străine. Organului de inspecție fiscala nu i-au fost prezentate documente justificative care sa susțină afirmația societății referitoare la cantitățile nefacturate de produse recoltate.

Societatea petentă nu a prezentat contracte de depozitare sau contracte de custodie încheiate cu alte firme. Nu au fost prezentate fise de magazie pentru produsele lăsate in custodie sau modul de evidențiere a acestora in conturi in afara balanței de verificare. Petenta nu dispune de spatii de depozitare si nici nu a prezentat in toata perioada supusa controlului facturi reprezentând prestări servicii de depozitare realizate de către alte societăți sau prestări servicii pentru produse lăsate in custodie. In consecința organul de inspecție fiscala a procedat la

calcularea diferenței de TVA colectată în suma de lei (respectiv lei + lei) aferentă cantităților livrate cu avize de însoțire a mărfii și rămase nefacturate de către societate.

Pe cale de consecință organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta a încălcat prevederile art. 128 alin. (3) lit. e), respectiv prevederile art. 128 alin. (9) lit. a) și lit. b) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, respectiv prevederile titlului VI TVA, pct.7 alin.(1) din HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile în anul 2006. Au fost încălcate prevederile art. 128 alin. (4) lit. d), respectiv prevederile art. 128 alin. (8) lit. a) și lit. b) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, respectiv prevederile titlului VI TVA, pct.6 alin.(8) lit. a) și pct. 6 alin (9) din HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 156, alin.(1) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art. 140 alin (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare aplicabile în anul 2008.

Pentru neplata taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de lei, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi/majorări de întârziere precum și penalități de întârziere în suma totală de lei în conformitate cu dispozițiile art. 119 și art. 120 din Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare.

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat că Activitatea de Inspecție Fiscală Timiș a formulat Sesizare Penală în cauză, adresată Parchetului de pe lângă Judecătoria, ulterior transmisă Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș unde a fost înregistrată la data de02.2011, în legătură cu starea de fapt constatată urmare inspecției fiscale efectuate la SC X SRL, arătând că prejudiciul total la TVA este de lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de lei, organele fiscale considerând că răspunzător de aspectele consemnate în cuprinsul sesizării penale se face administratorul petentei, Dl. X, cetățean italian, la dosarul cauzei existând o copie a sesizării penale transmisă către Parchetul de pe lângă Judecătoria

La data de2011, D.G.F.P. a jud. Timiș a emis Decizia nr.04.2011 prin care s-a dispus suspendarea parțială a soluționării

conestației depuse de către SC X SRL până la pronunțarea soluției definitive pe latură penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Luând act de Rezoluția procurorului din2013 pronunțată în dosarul nr./2011 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș, Serviciul Inspecție Economico - Financiară din cadrul D.G.R.F.P Timișoara la data de02.2015 cu adresa nr..... înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr.....02.2015 a comunicat că aceasta este definitivă, încetând astfel motivul care a determinat suspendarea.

III. SC X SRL cu sediul în Localitatea, nr. este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Arad sub nr.06.2002, are cod unic de înregistrare cont bancar deschis la X,, și are ca obiect principal de activitate „Cultivarea cerealelor (exclusiv orez), plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase ”

Cauza supusa soluționării este dacă SC X SRL datorează TVA cu majorări de întârziere aferente în condițiile în care Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș prin Rezoluția procurorului din 31.07.2013 pronunțată în dosarul nr. al Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș, s-a pronunțat cu privire la inexistența faptei de evaziune fiscală.

În fapt, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta SC X SRL în „ Situația privind suprafețele cultivate și producția obținută” prezentată organului de inspecție fiscală în urma solicitării prin nota explicativă înregistrată sub nr.07.2010 a declarat pentru anul 2008 cultivarea cu soia a unei suprafețe de teren de 10 ha în raza localității și cultivarea cu grâu a unei suprafețe de teren de 18 ha în raza localității, Analizând starea de fapt fiscală organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere contestată au stabilit în sarcina petentei obligația de plată suplimentară de natura TVA în cuantum de cu accesorii aferente în sumă de lei.

Petenta a formulat contestație și în legătură cu acest capăt de cerere, soluționarea contestației fiind suspendată conform Deciziei nr.04.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Timiș, în conformitate cu dispozițiile art. 214 Cod procedură fiscală, republicat, până la pronunțarea soluției definitive pe latură penală, în condițiile în care Activitatea de inspecție fiscală a formulat Sesizarea Penală înregistrată la Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș la data de02.2011.

Din cuprinsul Rezoluției procurorului din07.2013 pronunțată în dosarul nr.2011 al Parchetului de pe lângă Tribunalul, definitivă rezultă că: „ Din examinarea motivelor cuprinse în referat și din verificările efectuate în cauză constat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art.9 lit.b din Legea 241/05 cu precizarea că în cazul acestei infracțiuni latura obiectivă ce constă în omisiunea evidențierii operațiunilor comerciale efectuate și a veniturilor realizate având ca scop sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, nu a fost dovedită, (...). Prin faptul că din evidențele Primăriilor și a rezultat că societatea deține o anumită suprafață care urma să fie cultivată cu diferențe de culturi, iar suprafața raportată ca și cultivată a fost mai mică nu se poate reține în mod cert că s-a realizat efectiv o cultură pe toată suprafața deținută și declarată la Primăria și în urma căreia a obținut o anumită producție care a fost valorificată, iar pe baza acestor date să poată fi făcut un calcul cert al veniturilor obținute și a obligațiilor fiscale datorate statului. La baza tragerii la răspundere penală pentru săvârșirea

infracțiunii de evaziune fiscală nu poate sta un prejudiciu estimat (...), făptuitorul efectuând plăți periodice, până în prezent achitând suma de lei iar prejudiciul reținut în prezenta sesizare este de lei.

Cu privire la săvârșirea infr.prev. de art. 43 din Legea 82/91 constând în fapta de a omite cu știință înregistrările din contabilitate care au drept consecință denaturarea veniturilor trebuie precizat că este absorbită în infracțiunea prev. de art. 9 lit.b din Legea 241/05, sens în care invocăm și decizia nr.4/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție care a stabilit că fapta sus menționată constituie infracțiune complexă de evaziune fiscală, nefiind incidente prevederile art. 43 din legea contabilității, aceste activități fiind cuprinse în conținutul constitutiv al laturii obiective a infracțiunii de evaziune fiscală”

În drept, având în vedere situația în fapt și susținerile părților, în cauză sunt incidente următoarele reglementari:

O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 214

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

(....)

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”

Ordinul nr. 2906/25.09.2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

10.4. La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.”

Învederăm că Decizia nr./2011 a fost emisă de DGFP a Jud. Timis în baza normelor legale precitate, cât și în considerarea principiului general de drept consacrat de dispozițiile art. 19 alin. 2 Cod procedură penală, *penalul ține în loc civilul.*

Referitor la autoritatea hotărârii penale în procesul civil și efectele hotărârii civile în procesul penal, Noul Cod de procedură penală dispune:

„ART. 28

Autoritatea hotărârii penale în procesul civil și efectele hotărârii civile în procesul penal

*(1) Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la **existența faptei** și a persoanei care a săvârșit-o. Instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite.*

Având în vedere starea de fapt și temeiurile legale incidente în speță, se reține că urmare Rezoluției procurorului din07.2013 pronunțată în dosarul nr./2011 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș, definitivă, prin care organele de urmărire penală s-au pronunțat cu privire la inexistența faptei de evaziune fiscală, în condițiile în care făptuitorul, cetățean italian, administrator al petentei a achitat integral prejudiciul, rezultă că DGRFP Timișoara, ca organ competent în soluționarea contestației, luând act de împrejurarea că organele de urmărire penală ale Ministerului Public, au stabilit definitiv că reprezentantul petentei, dl., cetățean italian, nu a săvârșit fapta de evaziune fiscală, însă a omis înregistrări în evidența contabilă, unitatea de parchet emitentă a soluției penale definitive considerând incidentă cauzei Decizia nr...../2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție care statuează că: „*fapta de omisiune, în tot sau în parte, ori evidențierea în actele contabile sau în alte documente legale a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate ori evidențierea în actele contabile sau în alte documente legale a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive constituie infracțiunea complexă de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005 [fost art. 11 lit. c), fost art. 13 din Legea nr. 87/1994], nefiind incidente dispozițiile art. 43 (fost art. 37, fost art. 40) din Legea nr. 82/1991 - Legea contabilității, raportat la art. 289 din Codul penal, aceste activități fiind cuprinse în conținutul constitutiv al laturii obiective a infracțiunii de evaziune fiscală.*” va proceda la soluționarea pe fond a contestației formulată de petenta S.C. X S.R.L. împotriva TVA suplimentar în cuantum de cu accesorii aferente în sumă de lei. cuprinse în Decizia de impunere nr.01.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că prin soluția pronunțată de procuror, în cadrul urmăririi penale, nu s-a reținut fapta de evaziune fiscală prevăzută la art. 9 lit. b) din Legea nr. 241/2005, în condițiile în care făptuitorul a făcut dovada achitării prejudiciului, astfel că în conformitate cu dispozițiile art. 22 din Codul de procedură penală, dispoziții preluate și la art. 28 din noul Cod de procedură penală rezultă că soluția definitivă a organelor de urmărire penală are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la **existența faptei** de evaziune fiscală.

Mai mult, al doilea paragraf al alin. (1) al art. 28 din noul Cod de procedură penală, dispune: „Instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite.”

Or, în speța supusă soluționării, sumele reprezentând obligații fiscale de natura TVA cu accesorii aferente au fost reținute în sarcina petentei ca urmare a inspecției fiscale concretizată în emiterea deciziei nr...../2011, care – exceptând partea cu care au fost sesizate organele de urmărire și cercetare penală – a făcut obiectul controlului de legalitate atât al Curții de Apel Timișoara, cât și al Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțe de control judiciar care au statuat irevocabil că petenta datorează în perioada verificată obligații suplimentare de natura TVA la bugetul consolidat al statului, comparativ cu cele declarate de aceasta; motiv pentru care achitarea integrală a prejudiciului de către, administrator și asociat majoritar al petentei, în cadrul urmăririi penale, plată care a contribuit la pronunțarea soluției de neîncepere a urmăririi penale, nu are relevanță sub aspect fiscal, așa cum s-a demonstrat în cele ce preced, astfel că D.G.R.F.P Timișoara reluând procedura de soluționare a contestației va proceda la soluționarea pe fond a acesteia, după cum urmează:

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a declarat pentru anul 2008 cultivarea cu soia a unei suprafețe de teren de 10 ha in raza localității si cultivarea cu grâu a unei suprafețe de teren de 18 ha in raza localității

Conform legislației in vigoare, unitățile cu personalitate juridica care dețin terenuri pe raza localităților au obligația sa declare, prin conducătorul unității, anumite date care se înscriu in Registrul agricol întocmit de autoritățile administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale, conform Titlului I pct. 2 lit. a), pct. 3 alin 2 din Normele tehnice privind modul de completare a registrului agricol in perioada 2007-2011 aprobate prin Ordinul MADR nr. 742/2007 și Titlului I pct. 6 alin. (1) din Normele tehnice privind modul de completare a registrului agricol in perioada 2001-2005 aprobate prin Ordinul MADR nr. 712/2001.

Comparând datele furnizate de cele doua primarii cu datele declarate si înregistrate in gestiune de către petentă rezulta faptul ca in anul 2008 SC X SRL nu a înregistrat in evidența contabilă întreaga producția de grâu si întreaga producție de soia obținute de pe suprafețele declarate ca si cultivate la primarii, după cum urmează:

- localitatea- cultura grâu - suprafața cultivata conform evidentei contabile a SC X SRL 18 ha, suprafața cultivata conform datelor declarate in Registrul agricol 26 ha; rezulta o suprafața de 8 ha de pe raza localității Lovrin de pe care petenta nu a înregistrat producția obținuta;

- localitatea ... cultura soia - suprafața cultivata conform evidentei contabile a SC X SRL 10 ha, suprafața cultivata conform datelor declarate in

Registrul agricol 235,20 ha; rezulta o suprafața de 225,20 ha de pe raza localității Sânnicolau Mare de pe care societatea nu a înregistrat producția obținută;

Societatea X SRL a prezentat organului de control, în urma solicitării prin nota explicativa înregistrată sub nr./21.07.2010, „ Situația privind livrările efectuate în baza avizelor de însoțire a mărfii și facturate aferente perioadei ianuarie 2005 - mai 2010 ”. Se constata ca în perioada supusa controlului, nu în toate cazurile, cantitățile livrate în baza avizelor de însoțire a mărfii au fost facturate. În răspunsul formulat de către reprezentantul societății la întrebările puse prin nota explicativa, răspuns comunicat organului de inspecție fiscală sub nr.11.2010 , se face precizarea „(...)toate avizele de însoțire a mărfii utilizate pentru transportul produselor finite au fost facturate beneficiarilor, conform situației anexate.” . În „Situația privind livrările efectuate în baza avizelor de însoțire a mărfii și facturate aferente perioadei ianuarie 2005 - mai 2010 ” la pozițiile unde apar cantități nefacturate societatea a făcut mențiunea „ cântărire la destinație, diferența datorată corpurilor străine”

Prin nota explicativa înregistrată la societate sub nr.11.2010 la întrebarea nr.7 organul de inspecție fiscală solicita explicarea diferențelor existente între cantitățile livrate cu avize de însoțire și cantitățile facturate. Avizele de însoțire a mărfii nu cuprind precizarea „ urmează facturarea” și nici aceea ca „ nu necesită facturare”, nu au completată rubrica „ semnătura de primire”.

În răspunsul formulat de către reprezentantul petentei la nota explicativă înregistrată sub nr.11.2010 se face referire la faptul ca petenta nu dispune de un cântar în câmp, cântărirea produselor se face la destinație și diferențe pot apărea și ca urmare a umidității și a corpurilor străine. Organului de inspecție fiscală nu i-au fost prezentate documente justificative care să susțină afirmația societății referitoare la cantitățile nefacturate de produse recoltate.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 126 alin.(1), art. 128 și art. 156 alin. 1 din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, aplicabil în anul 2006 și respectiv anul 2008:

ART. 126

„Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la [art. 127](#) alin. (2);”

Anul 2006

Livrarea de bunuri

“ *ART. 128*

(3) Sunt, de asemenea, considerate livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul alin. (1):

(...)

e) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor prevăzute la alin. (9) lit. a) și c)

(...)

(9) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate în condițiile stabilite prin norme;”

Anul 2008

“*ART. 128*

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

(...)

d) bunurile constatate lipsă din gestiune. ”

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;”

ART. 156

Evidența operațiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.”

Totodată în conformitate cu prevederile pct. 7 alin.1 aplicabil anului fiscal 2006 și pct. 6 alin. 8 lit. a și alin.9 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal aplicabile în anul 2008 :

“ *7. (1) Bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, nu constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (9) lit. b) din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:*

a) nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;

c) se face dovada ca s-au distrus bunurile și nu mai intra în circuitul economic.

În categoria bunurilor degradate calitativ se încadrează și ziarele, revistele, cărțile, manualele școlare, care sunt returnate de către difuzori și care nu mai pot fi valorificate.”

„6. (8) În sensul art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal:

a) prin cauze de forță majoră se înțelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare și/sau alte rapoarte oficiale;
2. război, război civil, acte de terorism;
3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forța majoră;

(...)

(9) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;

c) se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intră în circuitul economic.”

În ceea ce privește estimarea bazei de impunere efectuată de organele de inspecție fiscală, se reține că sunt aplicabile prevederile art.67 alin.1 și alin. 2 din O.G nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, care, precizează:

“ ART. 67

Estimarea bazei de impunere

(1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(2) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal.”

Din coroborarea stării de fapt cu normele legale incidente cauzei se constată că, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea producției neînregistrate de către SC X SRL rezultata de pe suprafețele de teren declarate ca și cultivate la primarii și nedeclarate ca și cultivate în evidența petentei. La cuantificarea bazei de impunere au fost luate în calcul nivelul producției medii/ha comunicata de Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală conform adresei nr.11.2010 înregistrată la DGFP Timiș - SAF-AIF sub nr.11.2010 și a

adresei nr.12.2010 înregistrata la DGFP Timiș -SAF-AIF sub nr.12.2010 și preturile medii comunicate de Direcția Regională de Statistică Timiș conform adresei nr.10.2010 înregistrata la DGFP Timiș -SAF-AIF sub nr.10.2010.

Repartizarea pe perioade fiscale a bazei de impozitare suplimentare, taxabile cu cota de 19 %, s-a efectuat în funcție de perioada de realizare a înregistrării producției declarate în contabilitatea petentei, ținând seama de faptul că petenta nu dispune de spații de depozitare și nici nu a prezentat în toată perioada supusă controlului facturi reprezentând prestări servicii de depozitare realizate de către alte societăți sau prestări servicii pentru produse lăsate în custodie.

Rezultă astfel că petenta datorează TVA colectată în suma de lei aferentă anului 2008, urmare a recalculării bazelor de impunere respectiv a veniturilor declarate ca obținute de pe suprafețe mai mici decât suprafețele declarate în registrul agricol, iar cheltuielile au fost efectuate în concordanță cu tehnologiile de lucru fiind încălcate prevederile art. 126 alin. (1) lit. a), lit. b), lit. c), lit. d) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, art. 67 alin. (1) și alin. (2) din OG 92/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, se constată că petenta nu a prezentat contracte de depozitare sau contracte de custodie încheiate cu diverse firme. Nu au fost prezentate fișe de magazie pentru produsele lăsate în custodie sau modul de evidențiere a acestora în conturi în afara balanței. Petenta nu dispune de spații de depozitare și nici nu a prezentat în toată perioada supusă controlului și nici în etapa de soluționare a contestației facturi reprezentând prestări servicii de depozitare realizate de către alte firme sau prestări servicii pentru produse lăsate în custodie. În consecință organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au procedat la calcularea diferenței de TVA colectată în suma de lei (respectiv lei + lei) aferentă cantităților livrate cu avize de însoțire a mărfii și ramase nefacturate de către petentă.

Sușinerile petentei din cuprinsul contestației formulate că nu se afla în nici una din situațiile prevăzute de actul normativ pentru estimarea bazei de impunere, respectiv prevederile punctului 65.1 din HG 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, și anume : „ 65.1. Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt: contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere; contribuabilul refuza să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuza acțiunea de inspecție fiscală; contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală; când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora.” nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei având în vedere

că aceasta nu a prezentat nici un înscris de natura mijloacelor de probă reglementată de Codul de Procedură fiscală care să confirme varianta stării de fapt prezentată în contestația formulată, ignorând dispozițiile exprese ale art. 65 din Codul de Procedură Fiscală : “ (1) *Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal ”*, neclarificând astfel neconcordanțele constatate de către inspecția fiscală și care au stat la baza estimării efectuată în condițiile legii.

De asemenea, precizările petentei că deține 24,4 ha de teren la ... (conform adeverinței eliberate de Primăria Comunei nr.03.2011) și o suprafață de 435,20 ha la (conform adeverinței eliberate de Primăria nr.03.2011), nu sunt relevante în cauza dedusă judecării având în vedere că aceste adeverințe pe care petenta le-a depus în motivarea contestației confirmă doar suprafețele de teren pe care aceasta le deține pe raza localităților respective la data eliberării acestor adeverințe; în timp ce atât adresa nr.10.2010 emisă de Primăria Orașului, cât și adresa nr.....07.2010 emisă de Primăria ..., conțin culturile declarate în registrul agricol al orașului de către petentă, pe toți anii fiscali (2004-2010), pe suprafețe și pe categorii de culturi, respectiv 2007-2008 – în cazul Comunei, pe suprafețe și pe categorii de culturi.

Rezultă astfel cu puterea evidenței că petenta a declarat, de exemplu în registrul agricol al orașului, suprafețe agricole pe care le-a cultivat, fără a le deține în proprietate; de exemplu ha de la SC SRL.

Cauzei îi sunt aplicabile și prevederile art. 15 din OG 92/2003 cu modificările și completările ulterioare:

„ Art. 15 *Eludarea legislației fiscale*

(1) *În cazul în care, eludându-se scopul legii fiscale, obligația fiscală nu a fost stabilită ori nu a fost raportată la baza de impunere reală, obligația datorată și, respectiv, creanța fiscală corelativă sunt cele legal determinate.*

(2) *Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) sunt aplicabile prevederile art. 23.”*

Deoarece societatea petentă în motivarea contestației nu a prezentat argumente factice și legale care să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat, adică mijloace de probă reglementate de Codul de Procedură Fiscală prin care să facă dovada că cele declarate chiar de aceasta în registrele agricole ale localităților și nu au fost reale, se constată că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea bazei impozabile conform prevederilor art. 67 din O.G 92/2003 privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare, referitor la estimarea bazei de impunere.

Afirmația contestatarii ca estimarea veniturilor nu are justificare deoarece societatea nu se regăsește în situațiile prevăzute de HG 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, nu este fondată deoarece textul actului normativ “ *Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt.(...) ”* este exemplificativ, fără a limita situațiile în care legiuitorul a reglementat posibilitatea estimării

bazelor de impunere, iar estimarea bazei de impozitare s-a efectuat de către organele de inspecție fiscală în baza unor date furnizate de instituții competente în condițiile legii : Primăria și care gestionează în condițiile legii Registrul agricol, pe ani fiscali, suprafețe cultivate și categorii de culturi.

În concluzie suma totală de lei, compusă din diferența de TVA colectată în suma de lei, dobânzi aferente TVA în suma de lei, stabilită de organul de inspecție fiscală este corectă.

Pentru aceste motive se reține că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală urmând verificării efectuate au stabilit în sarcina petentei TVA suplimentară în cuantum de lei, motiv pentru care în legătură cu acest capăt de cerere contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la accesoriile în sumă de lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.01.2011 se reține că stabilirea de dobânzi/majorări și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece pentru debitul reprezentând TVA în suma de lei, contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.01.2011 urmează a fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind accesoriile în sumă de lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 126 alin.(1), art. 128 și art. 156 alin. 1 din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, aplicabil în anul 2006 și respectiv anul 2008, pct. 7 alin.1 aplicabil anului fiscal 2006 și pct. 6 alin. 8 lit. a și alin.9 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal aplicabile în anul 2008, art. 15, art.67, art.65 și art. 216 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct. 65.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în baza referatului nr.

, se

D E C I D E :

- respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr.01.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Timiș din cadrul D.G.F.P a jud. Timiș pentru suma totală de lei reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei;
- accesorii aferente TVA în sumă de lei

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.